

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (осми състав)

6 октомври 2022 година *

„Преюдициално запитване — Пряко данъчно облагане — Свобода на установяване — Корпоративен данък — Данъчен режим против избягването на данъци за дружествата тип „пощенска кутия“ — Определяне на облагаемия доход въз основа на предположение за минимален доход — Изключване от приложното поле на този данъчен режим на дружествата и образуванията, котиран на националните регулирани пазари“

По съединени дела C-433/21 и C-434/21

с предмет преюдициални запитвания, отправени на основание член 267 ДФЕС от Corte suprema di cassazione (Върховен касационен съд, Италия) с актове от 8 юли 2021 г., постъпили в Съда на 16 юли 2021 г., в рамките на производство по дело

Agenzia delle Entrate

срещу

Contship Italia SpA,

СЪДЪТ (осми състав),

състоящ се от: N. Jääskinen (докладчик), председател на състава, M. Safjan и N. Piçarra, съдии,

генерален адвокат: L. Medina,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за Contship Italia SpA, от F. d’Ayala Valva, avvocato,
- за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от G. De Bellis, D. G. Pintus и F. Urbani Neri, avvocati dello Stato,
- за Европейската комисия, от W. Roels и P. Rossi, в качеството на представители,

* Език на производството: италиански.

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалните запитвания се отнасят до тълкуването на член 18 ДФЕС във връзка с принципа на свобода на установяване, закрепен в член 49 ДФЕС.
- 2 Запитванията са отправени в рамките на два спора, фактическите обстоятелства по които са идентични, с изключение на съответните данъчни години, а именно 2005 г. по дело С-433/21 и 2004 г. — по дело С-434/21, между Contship Italia SpA (наричано по-нататък „Contship“), в качеството му на придобиващо дружество и правопреемник на Borgo Supermercati Srl, и Agenzia delle Entrate (данъчна администрация, Италия) относно прилагането на данъчния режим против избягването на данъци за дружествата тип „пощенска кутия“.

Правна уредба

- 3 Член 30, параграф 1 от Legge n. 724 — Misure di razionalizzazione della finanza pubblica (Закон № 724 за приемането на мерки за рационализиране на публичните финанси) от 23 декември 1994 г. (редовна притурка на GURI, бр. 304 от 30 декември 1994 г.), в редакцията му, приложима към споровете по главните производства (наричан по-нататък „Закон № 724/1994“), гласи:

„Акционерните дружества, командитните дружества с акции, дружествата с ограничена отговорност, събирателните и командитните дружества, както и чуждестранните дружества и образувания от всякакъв тип, с постоянен обект на територията на държавата, се считат за неоперативни, освен при доказване на противното, ако общият размер на приходите, увеличението на стоково-материални запаси и постъпленията, с изключение на извънредните, посочени в отчета за приходите и разходите, когато същият е задължителен, е по-нисък от сбора на сумите, получени вследствие на прилагането на: а) 1 % върху стойността на имуществата, посочени в член 53, параграф 1, буква с) от Decreto del Presidente della Repubblica n. 917 — Approvazione del testo unico delle imposte sui redditi (Декрет № 917 на президента на Републиката за одобряване на единен текст за данъците върху доходите) от 22 декември 1986 г. (редовна притурка на GURI, бр. 302 от 31 декември 1986 г.), дори те да представляват дълготрайни финансови активи, увеличена със стойността на кредитите; б) 4 % върху стойността на дълготрайните активи, състоящи се от недвижими имоти и от имуществата, посочени в член 8 bis, параграф 1, буква а) от Decreto del Presidente della Repubblica n. 633 — Istituzione e disciplina dell'imposta sul valore aggiunto (Декрет № 633 на президента на Републиката за въвеждане и регламентиране на данъка върху добавената стойност) от 26 октомври 1972 г. (редовна притурка на GURI, бр. 292 от 11 ноември 1972 г., стр. 2), в изменената му редакция, включително относно финансовия лизинг; с) 15 % върху стойността на другите дълготрайни активи, в това число финансовия лизинг.

[...]

Горепосочените разпоредби не се прилагат за: [...] [...]

5) дружества и образувания, чиито ценни книжа се търгуват на италиански регулирани пазари; [...]“.

- 4 Член 1, параграф 109 от Legge n. 296 — Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2007) (Закон № 296 за приемане на разпоредби за изготвяне на годишния и многогодишния бюджет на държавата) (Финансов закон за 2007 г.) от 27 декември 2006 г. (редовна притурка на GURI, бр. 299 от 27 декември 2006 г.), в редакцията му, приложима към споровете по главните производства (наричан по-нататък „Закон № 296/2006“), считано от действащата данъчна година на 4 юли 2006 г., разширява приложното поле на изключването, предвидено в член 30, параграф 1, точка 5 от Закон № 724/1994, и към „дружествата и образуванията, които контролират дружества и образувания, чиито ценни книжа се търгуват на италиански и чуждестранни регулирани пазари, както и към самите котираны на борсата дружества и образувания и към дружествата, контролирани от тях, включително непряко“.

Споровете по главните производства и преюдициалните въпроси

- 5 Borgo Supermercati е учредено по италианското право дружество с ограничена отговорност, изцяло притежавано от Eurokaï KGaA, котирано на борсата в Германия. През данъчните 2004 г. и 2005 г. Borgo Supermercati е било „holding pure“, тъй като неговата дейност се състои изключително в управлението на дяловото му участие в капитала на Mìka Srl, в което то е единствен съдружник.
- 6 С два акта за установяване на данъчни задължения за данъчните 2004 и 2005 години, в изпълнение на член 30 от Закон № 724/1994 данъчната администрация приема, че Borgo Supermercati отговаря на критериите, за да може да се счита за дружество тип „пощенска кутия“, и в съответствие с тази разпоредба определя облагаемия доход на това дружество за целите на корпоративния данък (IRES), като го изчислява въз основа на стойността само на притежавания от посоченото дружество актив, а именно притежаването на 100 % от капитала на Mìka.
- 7 Borgo Supermercati подава две жалби срещу двата акта за установяване на данъчни задължения пред Commissione tributaria provinciale di Genova (Данъчна комисия на провинция Генуа, Италия), която отхвърля двете жалби изцяло.
- 8 Borgo Supermercati подава две жалби срещу двете решения на Данъчната комисия на провинция Генуа пред Commissione tributaria regionale della Liguria (Данъчна комисия на регион Лигурия, Италия), която уважава частично тези две жалби.
- 9 Commissione tributaria regionale della Liguria (Данъчна комисия на регион Лигурия) приема, че фактът, че през съответната данъчна година Borgo Supermercati е притежавано от котирано на борсата в Германия дружество, позволява да се разшири към това дружество основанието за изключване от прилагането на данъчния режим срещу избягването на данъци за дружествата тип „пощенска кутия“, предвидено в член 30, параграф 1, точка 5 от Закон № 724/1994, чието приложно поле е било ограничено към датата на разглежданите по главните производства факти до пряко котираните на италианския регулиран пазар дружества. Това разширително тълкуване се налагало по силата на принципа, че е разумно и целесъобразно основанието за изключване, свързано с котирането на борсата, да се

тълкува в съответствие с принципа за недопускане на дискриминация, въпреки че законодателят е предвидил такова разширяване на приложното поле на член 30, параграф 1, точка 5 от Закон № 724/1994 едва след реформата, направена със Закон № 296/2006.

- 10 Данъчната администрация и Contship, което междуременно придобива Borgo Supermercati, обжалват решенията на Commissione tributaria regionale della Liguria (Данъчна комисия на регион Лигурия) пред Corte suprema di cassazione (Върховен касационен съд, Италия), който е запитващата юрисдикция.
- 11 В подкрепа на жалбите си Contship изтъква по същество, че учреденото по германското право дружество, което притежава изцяло капитала на Borgo Supermercati, е трябвало въз основа на последователно тълкуване на цялата нормативна уредба да бъде приравнено на „дружествата и образуванията, чиито ценни книжа се търгуват на италиански регулирани пазари“, споменати в член 30, параграф 1, точка 5 от Закон № 724/1994, в редакцията му, приложима *ratione temporis* към разглежданите по главните производства факти, и следователно за дъщерното дружество на това дружество по германското право *ex lege* е трябвало да се изключи прилагането на данъчния режим срещу избягването на данъци за дружествата тип „пощенска кутия“. Всъщност според Contship тълкуване на член 30, параграф 1, точка 5 от Закон № 724/1994, в редакцията му, предхождаща Закон № 296/2006, което не следва гореописания подход, би довело до дискриминация, основана на гражданството на контролиращото образувание и би накърнило свободата на установяване и свободната стопанска и търговска инициатива в Европейския съюз.
- 12 Според Contship неговото тълкуване се потвърждава от изменението, внесено в член 30, параграф 1, точка 5 от Закон № 724/1994 със Закон № 296/2006, който в известен смисъл привежда в съответствие съответната национална правна уредба с присъщите на правния ред на Съюза принципи.
- 13 В самото начало запитващата юрисдикция отбелязва, че данъчният режим срещу избягването на данъци за дружествата тип „пощенска кутия“, предвиден в член 30 от Закон № 724/1994, има за цел да възпре използването на определена правна форма за цели, различни от тези, които движат нормалната динамика на колективните търговски образувания. Тази юрисдикция уточнява, че посоченият данъчен режим се прилага само за търговските дружества със стопанска цел, включително за постоянните обекти на чуждестранни дружества и за т.нар. „екстериториални“ дружества.
- 14 Посочената юрисдикция отбелязва, че идентифицирането на дружествата, подчинени на посочения данъчен режим, се извършва посредством прилагането на „тест за оперативност“, който се основава на оценка за производителността на притежаваните от тези дружества активи спрямо предварително определени от закона параметри на минимален доход. Така, когато едно дружество декларира за съответната данъчна година доход в размер, по-малък от сумата, която би се получила в резултат от прилагането на тези параметри на минимален доход, липсата на оперативност на това дружество се предполага и това води до определянето на облагаемия доход въз основа на минималния доход, презумиран от закона.
- 15 Запитващата юрисдикция добавя, че член 30 от Закон № 724/1994 предвижда и основания за изключване от прилагането на същия данъчен режим. Сред тези основания за изключване е и предвиденото в член 30, параграф 1, точка 5 от Закон № 724/1994, който в редакцията му,

приложима *ratione temporis* към фактите по главните производства, предвижда, че режимът срещу избягването на данъци за дружествата тип „пощенска кутия“ не се прилага за „дружествата и образуванията, чиито ценни книжа се търгуват на италиански регулирани пазари“.

- 16 Тази юрисдикция подчертава, че приложното поле на член 30, параграф 1, точка 5 от Закон № 724/1994 е разширено със Закон № 296/2006, считано от текущата данъчна година на 4 юли 2006 г., „към дружествата и образуванията, които контролират дружества и образувания, чиито ценни книжа се търгуват на италиански и чуждестранни регулирани пазари, както и към самите котиран на борсата дружества и образувания и към дружествата, контролирани от тях, включително непряко“. Corte suprema di cassazione (Върховен касационен съд) обаче счита, че това изменение не е приложимо *ratione temporis* към фактите по главните производства и че текстът на член 30, параграф 1, точка 5 от Закон № 724/1994, както е съществувал преди това изменение, не позволява да се възприеме тълкуване, според което разширяването на приложното поле на основанието за изключване, съответстващо на дъщерните дружества на котираните на борсата в Италия или в чужбина дружества, е могло да бъде приложимо още към момента на настъпване на тези факти.
- 17 В този контекст запитващата юрисдикция иска да се установи дали член 30, параграф 1, точка 5 от Закон № 724/1994, в редакцията му, приложима към фактите по главните производства, е съвместим с принципа за недопускане на дискриминация във връзка с принципа на свобода на установяване, прогласени съответно в член 18 ДФЕС и член 49 ДФЕС.
- 18 Всъщност според тази юрисдикция, от една страна, член 30, параграф 1, точка 5 от Закон № 724/1994 може да доведе до дискриминация в стриктен смисъл между дружествата, които издават ценни книжа, търгувани на италианските регулирани пазари, и дружествата, котиран на чуждестранни пазари. От друга страна, липсата на разширяване на разглежданото основание за изключване, което потенциално е носител на данъчно предимство, към дружествата майки, котиран на италиански и чуждестранни регулирани пазари, би могло да доведе до ограничаване на свободата на установяване, с възпиращия ефект, който произтича от него за дружествата, които, макар да са чуждестранни лица и без постоянни обекти, все пак имат намерение да упражняват вторичната свобода на установяване в Италия, като контролират местни за тази страна дружества.
- 19 При тези условия Corte suprema di cassazione (Върховен касационен съд) решава да спре производството и да постави на Съда, както по дело С-433/21, така и по дело С-434/21, следния преюдициален въпрос:

„Допускат ли член 18 ДФЕС (предишен член 12 ДЕО) и член 49 ДФЕС (предишен член 43 ДЕО) национално правило като член 30, параграф 1, точка 5 от [Закон № 724/1994], в редакцията му, приложима *ratione temporis*, предхождаща измененията, въведени със [Закон № 296], която изключва от данъчния режим срещу избягването на данъци от неоперативните дружества — основан на определянето на минимални стандарти за приходи и постъпления, свързани със стойността на някои активи на дружество, непостигането на които стандарти представлява индичия за неоперативния характер на дружеството и води до определяне на облагаемия доход въз основа на презумпции — само дружествата и образуванията, чиито ценни книжа се търгуват на италиански регулирани пазари, но не и дружествата и образуванията, чиито ценни книжа се търгуват на

чуждестранни регулирани пазари, както и дружествата, които контролират или са контролирани, включително непряко, от тези котирувани на борсата дружества и образувания?“.

- 20 С решение на председателя на Съда от 3 септември 2021 г. настоящите дела са съединени за целите на писмената и устната фаза на производството и на решението на Съда.

По допустимостта на преюдициалните запитвания

- 21 Италианското правителство прави възражение за недопустимост на преюдициалните запитвания поради хипотетичния характер на поставения по всяко от съединените дела въпрос.
- 22 Това правителство изтъква, че основанието за изключване на прилагането на предвидения в член 30, параграф 1, точка 5 от Закон № 724/1994 данъчен режим срещу избягването на данъци за дружествата тип „пощенска кутия“, се прилага към момента на настъпване на фактите по главните производства само за дружествата и образуванията, чиито ценни книжа се търгуват на италианските регулирани пазари, и че следователно, при положение че Contship никога не е издавало ценни книжа нито на италианския, нито на чужд пазар, то не може да твърди, че разглежданата по главните производства правна уредба го дискриминира.
- 23 В това отношение следва да се припомни, че само националният съд, който е сезиран със спора по главното производство и трябва да поеме отговорността за последващото му съдебно решаване, може да прецени — предвид особеностите на делото — както необходимостта от преюдициално решение, за да може да се произнесе, така и релевантността на въпросите, които поставя на Съда. Следователно, щом като поставените въпроси се отнасят до тълкуването на правото на Съюза, Съдът по принцип е длъжен да се произнесе (решения от 18 октомври 1990 г., Dzodzi, C-297/88 и C-197/89, EU:C:1990:360, т. 34 и 35, от 13 ноември 2018 г., Levola Hengelo, C-310/17, EU:C:2018:899, т. 27 и цитираната съдебна практика и от 28 април 2022 г., Caruter, C-642/20, EU:C:2022:308, т. 28).
- 24 Всъщност според постоянната съдебна практика въпросите, които са свързани с тълкуването на правото на Съюза и са поставени от националния съд в нормативната и фактическа рамка, която той определя съгласно своите правомощия и проверката на чиято точност не е задача на Съда, се ползват с презумпция за релевантност. Съдът може да откаже да се произнесе по отправеното от национална юрисдикция запитване само ако е съвсем очевидно, че исканото тълкуване на правото на Съюза няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора в главното производство, когато проблемът е от хипотетично естество или още когато Съдът не разполага с необходимите данни от фактическа и правна страна, за да бъде полезен с отговора на поставените му въпроси (решения от 5 декември 2006 г., Cipolla и др., C-94/04 и C-202/04, EU:C:2006:758, т. 25, от 13 ноември 2018 г., Levola Hengelo, C-310/17, EU:C:2018:899, т. 28 и цитираната съдебна практика и от 28 април 2022 г., Caruter, C-642/20, EU:C:2022:308, т. 29 и цитираната съдебна практика).
- 25 В случая от актовете за преюдициално запитване е видно, че макар Contship никога да не е издавало ценни книжа нито на италианския, нито на чужд пазар, дискриминационният характер на основанието за изключване, предвидено в член 30, параграф 1, точка 5 от Закон

№ 724/1994, би могъл да произтича от разлика в третирането между дъщерните дружества на дружествата, чиито ценни книжа се търгуват на италианските регулирани пазари, и дъщерните дружества на дружествата, чиито ценни книжа се търгуват на чуждестранни регулирани пазари.

- 26 По-нататък, запитващата юрисдикция иска също да се установи дали разглежданата по главните производства национална правна уредба би имала възпиращ ефект за дружествата, котираны на чуждестранни регулирани пазари, които — макар да са чуждестранни лица и да нямат постоянни обекти — все пак имат намерение да упражнят вторичната си свобода на установяване в Италия, като контролират местни за тази страна дружества.
- 27 Следователно не е явно, че исканото тълкуване на правото на Съюза няма никаква връзка с действителността или с предмета на споровете по главните производства.
- 28 От гореизложеното произтича, че преюдициалните запитвания са допустими.

По преюдициалните въпроси

Предварителни бележки

- 29 В самото начало следва да се припомни, че според постоянната съдебна практика член 18 ДФЕС е предназначен да се прилага самостоятелно само за положения, уредени от правото на Съюза, за които Договорът не предвижда специфични правила за недопускане на дискриминация. Принципът за недопускане на дискриминация обаче е закрепен в член 49 ДФЕС, що се отнася до правото на установяване (решения от 29 февруари 1996 г., *Skånavi* и *Chryssanthakopoulos*, C-193/94, EU:C:1996:70, т. 20 и 21 и от 5 февруари 2014 г., *Hervis Sport-és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47, т. 25 и определение от 22 октомври 2021 г., *O и др.*, C-691/20, непубликувано, EU:C:2021:895, т. 20 и 21).
- 30 Така, при положение че фактическите обстоятелства по делата в главните производства засягат италианско дружество, контролирано от дружество, установено в друга държава членка, член 49 ДФЕС е релевантната разпоредба, за да се прецени съвместимостта на съответната национална правна уредба с правото на Съюза (вж. по аналогия решения от 13 ноември 2012 г., *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, т. 91 и от 3 март 2020 г., *Tesco-Global Áruházak*, C-323/18, EU:C:2020:140, т. 52).
- 31 Поради това не следва да се дава тълкуване на член 18 ДФЕС, а само на член 49 ДФЕС.

По свободата на установяване

- 32 С въпросите си запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали свободата на установяване, закрепена в член 49 ДФЕС, допуска правна уредба като член 30, параграф 1, точка 5 от Закон № 724/1994 в редакцията му, приложима към разглежданите по главните производства факти, която ограничава ползването на основанието за изключване от прилагането на данъчния режим срещу избягването на данъци за дружествата тип „пощенска кутия“ само до дружествата, чиито ценни книжа се търгуват на националните регулирани пазари, като изключва от приложното поле на това основание

другите дружества — национални или чуждестранни — чиито ценни книжа не се търгуват на националните регулирани пазари, но които са контролирани от дружества и образувания, котиращи на чуждестранни регулирани пазари.

- 33 На първо място, следва да се припомни, че член 49 ДФЕС налага премахването на ограниченията върху свободата на установяване на граждани на държава членка на територията на друга държава членка. Съобразно член 54 ДФЕС тази свобода включва, за дружествата, учредени в съответствие с правото на държава членка и имащи седалище, централна администрация или основно място на стопанска дейност в рамките на Съюза, правото да упражняват дейността си в друга държава членка чрез дъщерно дружество, клон или агенция (вж. в този смисъл решения от 21 септември 1999 г., *Saint-Gobain ZN*, C-307/97, EU:C:1999:438, т. 35 и от 20 януари 2021 г., *Lexel*, C-484/19, EU:C:2021:34, т. 33 и цитираната съдебна практика).
- 34 Свободата на установяване цели да гарантира национално третиране в приемащата държава членка на гражданите на други държави членки и на дружествата, посочени в член 54 ДФЕС, и забранява, що се отнася до дружествата, всякаква дискриминация, основана на местонахождението на седалището (решения от 12 декември 2006 г., *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, C-374/04, EU:C:2006:773, т. 43 и от 3 март 2020 г., *Tesco-Global Áruházak*, C-323/18, EU:C:2020:140, т. 59 и цитираната съдебна практика).
- 35 В това отношение е забранена не само явната дискриминация, основана на седалището на дружествата, но и всички прикрити форми на дискриминация, които чрез прилагане на други разграничителни критерии фактически водят до същия резултат (решения от 5 февруари 2014 г., *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi*, C-385/18, EU:C:2020:140, т. 30, от 3 март 2020 г., *Tesco-Global Áruházak*, C-323/18, EU:C:2020:140, т. 62 и от 25 февруари 2021 г., *Novo Banco*, C-712/19, EU:C:2021:137, т. 31).
- 36 Национална правна уредба, която за целите на определянето на облагаемия доход прави разграничение в зависимост от мястото на търговия със съответните ценни книжа, може да попадне в обхвата на такава забрана.
- 37 В случая обаче съгласно член 30, параграф 1, точка 5 от Закон № 724/1994 в редакцията му, приложима *ratione temporis* към фактите по главните производства, основанийето за изключване от прилагането на данъчния режим срещу избягването на данъци за дружества тип „пощенска кутия“ се прилага само за „дружествата и образуванията, чиито ценни книжа се търгуват на италиански регулирани пазари“.
- 38 При това положение, предвид приложното поле на тази разпоредба трябва да се констатира, че от разглежданата по главните производства национална правна уредба не произтича никаква разлика в третирането на дружество, притежавано от котирано на борсата в Германия дружество майка, като *Contship*, от това на дружество, притежавано от котирано на борсата в Италия дружество майка. Всъщност, щом като тази правна уредба допуска основанийето за изключване от прилагането на данъчния режим срещу избягването на данъци за дружествата тип „пощенска кутия“, предвидено в член 30, параграф 1, точка 5 от Закон № 724/1994, да се прилага само за дружествата, които от своя страна са котиращи на италианския регулиран пазар, е без значение фактът, че дадено дружество е дъщерно дружество на дружество майка, котирано на борсата в Италия или в чужбина.

- 39 За сметка на това от информацията, с която разполага Съдът, е видно, че Contship никога не е издавало ценни книжа на италианския регулиран пазар и поради това не се е ползвало от основанието за изключване от прилагането на данъчния режим срещу избягването на данъци за дружествата тип „пощенска кутия“, предвиден в член 30, параграф 1, точка 5 от Закон № 724/1994, подобно на всяко друго италианско дружество, което не е котирано на борсата. Следователно, ако Contship беше контролирано от котирано на борсата в Италия дружество, вместо да бъде контролирано от дружество, котирано на борсата в Германия, то също не би могло да се позове на основанието за изключване, предвидено в тази разпоредба.
- 40 При тези условия от прилагането на член 30, параграф 1, точка 5 от Закон № 724/1994 не може да произтича никаква разлика в третирането на дружество, притежавано от котирано на чуждестранен пазар дружество майка, и това на дружество, притежавано от котирано на италианския пазар дружество майка.
- 41 На второ място, от постоянната съдебна практика следва, че член 49 ДФЕС не допуска национални мерки, които биха могли да затруднят или да направят по-малко привлекателно упражняването от страна на гражданите на Съюза на гарантираната от Договора за функционирането на ЕС свобода на установяване, макар същите да се прилагат без разлика, основана на гражданство, и че такива ограничаващи последици могат да настъпят по-конкретно, когато поради национална правна уредба дадено дружество може да бъде възпряно да създаде подчинени образувания, като например постоянен обект, в други държави членки и да упражнява дейността си чрез такива образувания (решение от 3 септември 2020 г., Vivendi, C-719/18, EU:C:2020:627, т. 51 и определение от 22 октомври 2021 г., О и др., C-691/20, непубликувано, EU:C:2021:895, т. 23).
- 42 В това отношение следва да се подчертае, че по силата на принципа на данъчна автономия на държавите членки, щом няма мерки за хармонизиране, предприети на равнището на Съюза, държавите членки са компетентни да определят данъчния режим, приложим за предполагаемите дружества тип „пощенска кутия“. Тази компетентност обаче трябва да се упражнява при спазване на правото на Съюза и по-конкретно на разпоредбите на Договора за функционирането на ЕС относно свободата на установяване (вж. по аналогия решения от 30 юни 2011 г., Meilicke и др., C-262/09, EU:C:2011:438, т. 37 и 38 и от 19 декември 2019 г., Brussels Securities, C-389/18, EU:C:2019:1132, т. 48 и цитираната съдебна практика).
- 43 Същевременно в конкретния случай от разглежданата по главните производства правна уредба следва, че когато дружество майка е котирано на италианския регулиран пазар, неговото дъщерно дружество не може да се ползва от основанието за изключване от прилагането на данъчния режим срещу избягването на данъци за дружествата тип „пощенска кутия“, предвиден в член 30, параграф 1, точка 5 от Закон № 724/1994, ако това дъщерно дружество не е котирано на борсата.
- 44 От това произтича, че никакво благоприятно данъчно третиране за дъщерните дружества не е обусловено от това дружествата майки да са котирани на националната борса.
- 45 Така, тъй като разглежданата по главните производства правна уредба не облагодетелства дружествата, притежавани от дружества майки, котирани на националния регулиран пазар, които искат да се ползват от основанието за изключване от прилагането на данъчния режим

срещу избягването на данъци за дружествата тип „пощенска кутия“, от тази правна уредба не може да произтече никакъв възпиращ ефект за дружествата майки, които са котираны на чуждестранни пазари.

- 46 Следва да се отбележи впрочем, както прави Европейската комисия, че основанието за изключване, предвидено в член 30, параграф 1, точка 5 от Закон № 724/1994, се прилага само по отношение на предполагаемите дружества тип „пощенска кутия“, чиито ценни книжа се търгуват на италиански регулирани пазари, и по този начин изключва дружествата тип „пощенска кутия“, котираны на чуждестранни пазари, включително тези на държавите членки, различни от Италианската република. Последното положение обаче не е това, което произтича от обстоятелствата по делата в главните производства и следователно отговор на Съда дали такова диференциране трябва да се счита за дискриминация, що се отнася до свободата на установяване, би надхвърлил обхвата на поставените въпроси и не би бил от полза за запитващата юрисдикция при решаването на споровете по главните производства.
- 47 Следователно ограничаване на персоналният обхват на основанието за изключване от прилагането на данъчния режим срещу избягването на данъци за дружествата тип „пощенска кутия“, предвидено в член 30, параграф 1, точка 5 от Закон № 724/1994, като разглежданото по главните производства, не е от естество да затрудни или да направи по-малко привлекателно установяването на италианска територия на дружество майка, котирано на чужд регулиран пазар.
- 48 С оглед на всички гореизложени съображения на поставените въпроси следва да се отговори, че член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която ограничава прилагането на основанието за изключване от прилагането на данъчния режим срещу избягването на данъци за дружествата тип „пощенска кутия“ до дружествата, чиито ценни книжа се търгуват на националните регулирани пазари, като изключва от приложното поле на това основание за изключване останалите дружества, национални или чуждестранни, чиито ценни книжа не се търгуват на националните регулирани пазари, но които са контролирани от дружества и образувания, котираны на чуждестранни регулирани пазари.

По съдебните разноски

- 49 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (осми състав) реши:

Член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която ограничава прилагането на основанието за изключване от прилагането на данъчния режим срещу избягването на данъци за дружествата тип „пощенска кутия“ до дружествата, чиито ценни книжа се търгуват на националните регулирани пазари, като изключва от приложното поле на това основание за изключване останалите дружества, национални или чуждестранни, чиито ценни книжа не се търгуват на

националните регулирани пазари, но които са контролирани от дружества и образувания, котиращи на чуждестранни регулирани пазари.

Подписи